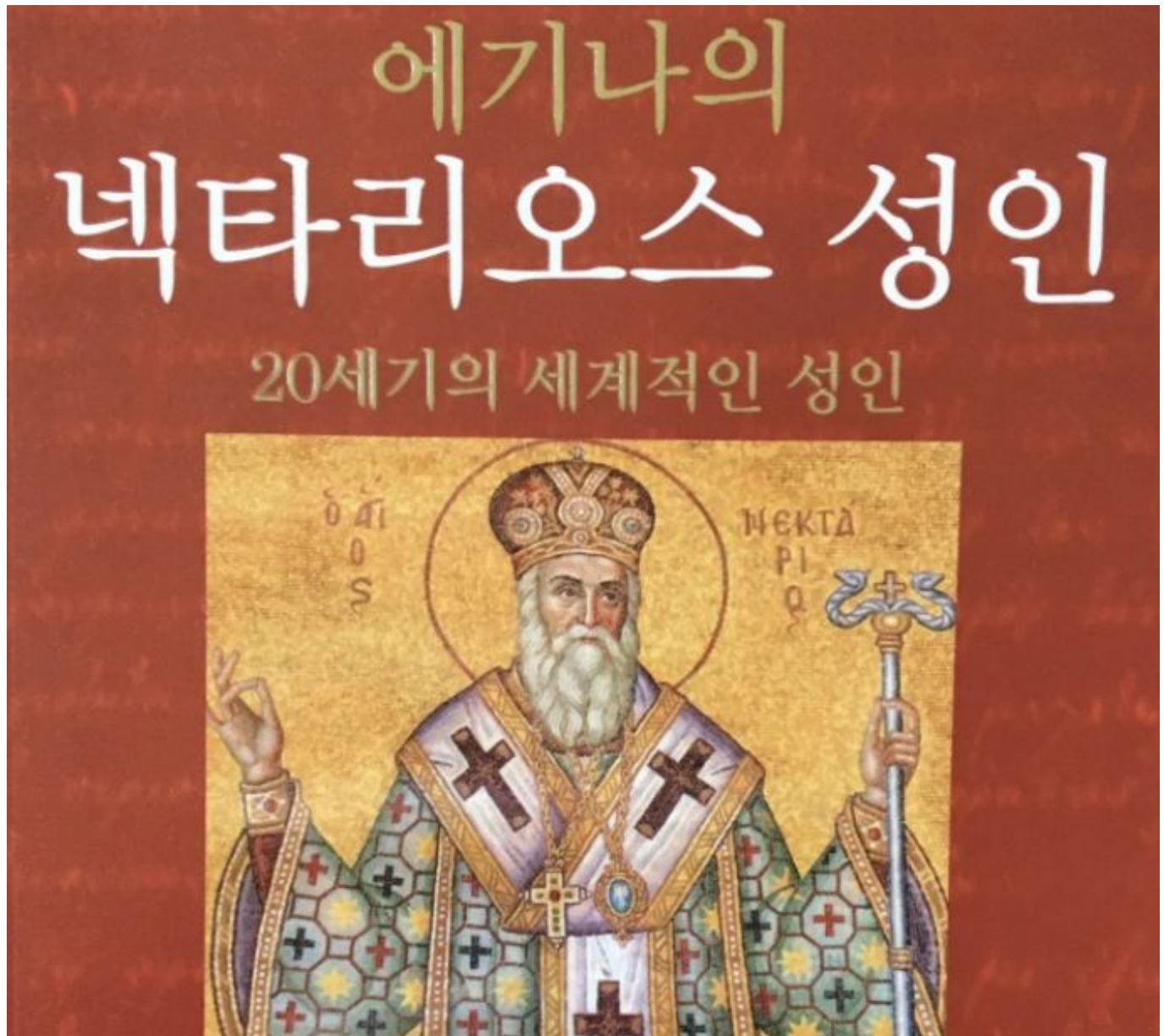

Ο Άγιος Νεκτάριος και η γιαγιά Τατιάνα στην Κορέα

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἡ γιαγιά Τατιάνα, ὅπως τὴν ἀποκαλούσαμε, ἦταν ἀπὸ τὶς πρῶτες γυναῖκες ποὺ ἔλαβαν τὸ ἅγιο Βάπτισμα στὴν Κορέα. Ἦταν κόρη τοῦ συλληφθέντος καὶ ἐξαφανισθέντος ἀπὸ τοὺς Βορειοκορεάτες πατρὸς Ἀλεξέι Κίμ στὶς 9 Ἰουλίου τοῦ 1950. Μὲ τὴν κοίμησή της τελείωσε τὴν ἐπὶ γῆς παρουσία της ἡ πρώτη γεννιὰ τῶν Ὁρθοδόξων Κορεατῶν.

Τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια ζοῦσε στὸ κέντρο ὑπερηλίκων τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου

Βόριδος στην πόλη Τσουντσόν.

Όταν τὸ 2010 ἐκδόθηκε ἀπὸ τὶς «Κορεατικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκδόσεις» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας ἡ βιογραφία τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τόσο πολὺ ἄρεσε τὸ βιβλίο στὴν γιαγιά Τατιάνα, ὥστε ἄρχισε ἀμέσως, χωρὶς νὰ τὸ πεῖ σὲ κανέναν, νὰ τὸ μεταφράζει στὰ ἱαπωνικά. Ἡ ἀείμνηστη γνώριζε πολὺ καλὰ ἱαπωνικά γιατί κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἱαπωνικῆς κατοχῆς στὴν Κορέα εἶχε σπουδάσει ἱαπωνικά, ἔμεινε καὶ ἐργάστηκε στὴν Ἰαπωνία καὶ τὸ ἐπάγγελμά της γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν δασκάλα.

Ἐνα χρόνο, λοιπόν, μετὰ τὴν ἔκδοση τοῦ βιβλίου στὰ κορεατικά, ξαφνικὰ μιὰ μέρα ἡ κ. Τατιάνα Κίμ ἦρθε στὴν Σεοῦλ καὶ παρέδωσε στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας π. Ἀμβρόσιο σὲ χειρόγραφη μορφή τὴν μετάφραση τοῦ βιβλίου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἀπὸ τὰ κορεατικά στὰ ἱαπωνικά, καὶ μιὰ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποία ζωγράφισε ἡ ἴδια μὲ μολύβι ἀντιγράφοντας τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τὸ ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου τῆς κορεατικῆς ἔκδοσης. Ἀμέσως μετὰ τὰ πρῶτα συναισθήματα ἐκπληξης καὶ χαρᾶς, γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐκδοθεῖ τὸ βιβλίο ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας στὰ ἱαπωνικά, γιὰ τὴν πνευματικὴ ωφέλεια τῶν γειτόνων μας ἀδελφῶν Ἰαπώνων καὶ αὐτῶν ποὺ ζοῦν στὴν Κορέα καὶ κατὰ καιροὺς ἐπισκέπτονται τὶς ἐνορίες τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας

Ἡ ἀείμνηστη γιαγιά Τατιάνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μετάφραση τοῦ βιβλίου καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἔγραψε καὶ πρόλογο στὸν ὁποῖο ἐξιστορεῖ τὸ πόσο ἄγγιξαν τὴν ψυχὴ της οἱ περιπέτειες ποὺ ὑπέστη ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐν ζωῇ καὶ ὁ τρόπος ποὺ τὶς ἀντιμετώπισε. Καὶ καταλήγει στὴν συγκινητικὴ ὁμολογία ὅτι: «ἐὰν εἶχα γνωρίσει ἀπὸ τὰ νειάτα μου τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, θὰ ἦταν διαφορετικὴ καὶ ἡ δική μου ζωή».

Ἡ γιαγιά Τατιάνα προαισθανόμενη τὴν κοίμησή της ἐπικοινωνοῦσε μὲ τοὺς ἀρμόδιους τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου καὶ ρωτοῦσε πότε θὰ ἐκδοθεῖ τὸ βιβλίο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Μάλιστα ἀπὸ τὴν πενιχρὴ σύνταξή της ἔστελνε κάθε τόσο καὶ κάποια μικροποσὰ γιὰ νὰ διευκολύνει τὴν ἔκδοση γιατί ὅπως ἔλεγε: «θὰ πεθάνω καὶ δὲν θὰ προλάβω νὰ δῶ τὸ βιβλίο τυπωμένο». Ἡ ἔκδοση στὰ ἱαπωνικά πραγματοποιήθηκε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2015, ἓνα μῆνα περίπου πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμηση τῆς γιαγιάς Τατιάνας. Ὅταν τὸ πῆρε στὰ χέρια της εἶπε τὸ «νῦν ἀπολύεις τὴν δούλη σου, Δέσποτα ἐν εἰρήνῃ».

Καὶ πράγματι. Τὸ πρῶτὴ τῆς 6ης Μαΐου 2015 ἡ γιὰ τὴν Τατιάνα πῆγε στὴν Τράπεζα μὲ τὰ πόδια κι ἐκεῖ ἔπαθε ἐγκεφαλικὸ ἐπεισόδιο. Τὴν μετέφεραν στὸ νοσοκομεῖο καὶ μετὰ ἀπὸ λίγες ὥρες, στὶς 10 τὸ βράδυ, παρέδωσε ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῆς σὲ ἡλικία 93 χρονῶν.

Τὸν τελευταῖο μῆνα πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμησίν της εἶχε ἐπισκεφθεῖ τὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεοῦλ γιὰ νὰ ἀποχαιρετίσει τοὺς γνώριμους σ' αὐτὴν ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια πιστοὺς στοὺς ὁποίους ἔλεγε ὅτι: «εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἔρχομαι στὸν Ἅγιο Νικόλαο». Ἐπίσης ἐπισκέφθηκε τὸ μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως στὸ Καπιόνγκ γιὰ νὰ δεῖ τὸν σεβαστὸ καὶ ἀγαπητὸ της Σεβασμιώτατο π. Σωτήριο. Καὶ στὸν Σεβασμιώτατο ἐπανελάβε τὰ ἴδια περὶ τῆς σύντομης ἀναχώρησής της. Ἀλλὰ καὶ στὴν Μητρόπολη ἔγραψε γράμμα στὸ ὁποῖο ἐξηγοῦσε τὰ περὶ τῆς ταφῆς της καὶ συνάμα ἔστειλε ἕνα ποσὸν γιὰ τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας της.

Τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἀρρώστησε καί, πρὸς μεγάλη λύπη τῆς ποὺ δὲν θὰ μπορούσε νὰ συμμετάσχει στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες στὸ Μοναστήρι τῆς Μεταμορφώσεως, ὅπως εἶχε προγραμματίσει, βρέθηκε στὸ νοσοκομεῖο. Τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως περίμενε ξάγρυπνη μέχρι στὶς 12. Σηκώθηκε μὲ δυσκολία ἀπὸ τὸ κρεβάτι της, βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιό της γιὰ νὰ μὴν ἐνοχλήσει τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς καὶ σ' ἕνα ἀπόμερο σημεῖο τοῦ διαδρόμου ὕψωσε τὰ γεροντικὰ χεράκια της στὸν Οὐρανὸ καὶ ἔψαλε στὰ κορεατικὰ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη!

Ὅταν ἡ ὑγεία της καλυτέρευσε τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου (17/4) ἐπέστρεψε στὸ δωμάτιό της στὴν Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Βόριδος, ὅπου μὲ πολλὴ χαρὰ ἔλαβε ἀπὸ τὴν Σεοῦλ τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὰ ἱαπωνικά. Μέχρι τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς της στοὺς Οὐρανούς ἐπικοινωνοῦσε τηλεφωνικῶς μὲ πιστοὺς ἀπὸ τὴν Σεοῦλ μιλώντας γιὰ τὰ λουλούδια ποὺ φρόντιζε μὲ πολλὴ ἀγάπη στὸν κῆπο τοῦ Ἁγίου Βόριδος καί, βεβαίως, γιὰ τὸ ἀγαπημένο της βιβλίον τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Πόσο χαιρόταν νὰ ἀκούει ὅτι τὸ βιβλίον ἤδη βρίσκεται στὰ χέρια τῶν Ὁρθοδόξων Ἰαπώνων. Καὶ φυσικὰ πόσο θὰ χάρηκε ὅταν συνάντησε τὸν ἴδιο τὸν Ἅγιο Νεκτάριον καὶ θὰ τὸν εἶδε νὰ λειτουργεῖ στὸ Ἅγιο καὶ Ὑπερουράνιον Θυσιαστήριον!

Νᾶχουμε τὴν εὐχή της καὶ παρακαλοῦμε τὸν Ἅγιο Νεκτάριον νὰ συνεχίζει τὶς μεσιτεῖες του ὑπὲρ τῶν ἐν Κορέᾳ καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ Ὁρθοδόξων Ἀδελφῶν μας καὶ τὸ βιβλίον του νὰ γίνῃ γέφυρα καλύτερης πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μεταξύ τους.

Ἀθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου/ ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ 2015